

Ajudeu-me amb la vostra pregària

Dij, 25/11/2010 per Catalunya Religió

(Maristes) Des de fa molts estius els alumnes de l'obra benèfica social Nen Déu de Barcelona passen uns dies de colònies a Llinars del Vallès organitzades pels Maristes. El diumenge dia 7 de novembre, una representació marista va assistir a la visita del Papa.

El diumenge dia 7 de novembre, vam ser testimonis d'aquest meravellós gest que va tenir el papa Benet d'apropar-se a una realitat tan engrescadora per a nosaltres, com és Nen Déu.

Cap a quarts de cinc arribàvem a l'escola del nen Déu al passeig Maragall de Barcelona. Anàvem l'Albert Terrats i els germans Pere Castanyé, Edu Olivé i jo mateix. Havíem estat convidats per les germanes Franciscanes dels Sagrats Cors que dirigeixen aquesta obra i tant aprecien els germans, especialment les germanes que més de prop han estat dedicades a les colònies d'estiu com Pilar, Rosario, Manuela o Estela...

Passem tots els protocols de seguretat, carnets, acreditacions, arcs de vigilància... i ja estem a dintre de l'escola. Està de gom a gom. Saludem afectuosament les germanes i alguns dels monitors i profes que coneixem. I com no, els nostres nens i nenes de Nen Déu que any rere any hem estimat amb bogeria. Abraçades, encaixades, petons... A l'estil que ens tenen acostumats els infants de Nen Déu.

Ens col•loquen en un lloc una miqueta llunyà del Sant Pare. El veurem tot d'esquenes... Excepte el moment que vagi a pregar, que el tindrem a dos metres escassos... Després d'una horeta d'espera, cap a les 17:00 es fa un murmur i un núvol de fotògrafs, càmeres de televisió, cardenals i agents de paisà es mouen al fons. Ha entrat Benet XVI.

El primer que fa es saludar els nens i les germanes, que són una multitud i estan súper emocionades. El papa ve cap a on estem nosaltres per a fer uns minuts de

pregària. Sentim una miqueta de la seva força espiritual... Està a un parell de metres de nosaltres. Se'l veu pacífic, tranquil, content... Es fa un silenci emotiu. Quan es dirigeix cap a la seva cadira, es troba de camí un noi en una cadira de rodes i té unes paraules i un gest cap a ell.

L'acte continua, hi ha parlaments, de l'arquebisbe de Barcelona que agraeix al papa la seva visita. I després un parell de nens, Antonio i Maria del Mar, que en el seu estil franc i directe es dirigeixen al papa per agrair la seva presència enmig d'ells i expressar que l'estimen molt. És un dels millors moments de la trobada.

Una coral de nens i nenes de Nen Déu li canten una cançó i el papa emocionat els aplaudeix. I al final les paraules del Papa cap a les famílies i els nens de l'obra Nen Déu. Un text senzill i exquisit, molt sensible a la realitat i molt proper. A mi el que més m'agrada és quan demana als nens que preguin per ell per poder acomplir la missió que li ha estat encomanada. Hi ha hagut moments molt emotius. Quan saluda els nens i nenes i els besa el cap, quan els somriu, quan aplaudeix, quan es dirigeix a ells i els dedica unes paraules. Enmig algun noi fa un dels crits característics que trenca el protocol i ens fa sentir l'autenticitat del moment. Algú crida amb un "Visca el Papa!". Aplaudiments, molts aplaudiments. Ha estat molt emocionant, he de reconèixer que m'ha agradat més del que esperava.

Deixeu-me que us posi algunes de les paraules del discurs que ens va dirigir el papa a tots els que estàvem a Nen Déu:

"[...] Sento una alegria en poder ser amb totes les persones que formeu aquesta més que centenària Obra Benèfica Social del Nen Déu. Agraeixo al cardenal Lluís Martínez Sistach, Arquebisbe de Barcelona, a la Germana Rosario, superiora de la comunitat, als nens Antonio i Maria del Mar, que han pres la paraula, així com als qui han cantat tan meravellosament, la cordial benvinguda que m'han dispensat. [...]"

Estimats nens i joves, m'acomio de vosaltres donant gràcies a Déu per les vostres vides, tan precioses als seus ulls, i assegurant-vos que ocupeu un lloc molt important en el cor del Papa. Prego per vosaltres cada dia i us demano que m'ajudeu amb la vostra pregària a complir amb fidelitat la missió que Crist m'ha encomanat. No m'oblido de pregar pels qui estan al servei dels qui pateixen, treballant incansablement per tal que les persones amb discapacitats puguin ocupar el seu just lloc en la societat i no siguin marginades a causa de les seves limitacions. [...]"